№ 142 Օգոստոսի 24 (Սեպտեմբերի 5) 1879 Օգոստոսի 24 (Սեպտեմբերի 5) № 142

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 բուբլ. կես տարվանը 6 բուբլ.

Անդրադարձում դրվում են միայն խմբագրության մեջ.

Հասցեագրվում դիմում են ուղղակի
Redakcia „Mshak"

ՄՇԱԿ

Խմբագրությունը բաց է առաւաւոտեան 10—2 ժամ
(Նոր նիւթերի և ոչ ոչ գրքերի)

Ընդունարանը բնակվում է ոչ ոչ լինելով.

Ընդունարանների համար վճարում են
Խմբագրության 2 բուրթեն 2 ֆունտ.

Ինչպես տեսանում ենք հանդարտում քննադատության ասելիք գրել այդ յոգնածը, մանաւանդ որ յոգնածը շատ է խոսում կուսակցության մասին, իսկ մենք միայն մի և կուսակցության մասին չը խոսելը, նորան մեր միջոցներն պատասխանելու տարբերց յիսոց։

Խնդիրը յոգնածի մեջ յայտնված է մի միտք, այն է որ նախ բուն թի է տեղին հայոց ներքինայնացման մեջ, հարկաւոր է աշխատել սիկ-սանների մի փոքր ի շատ հարուստ բնակչությունը պատրաստել, ևթե ոչ հայոց թատրոնը երբէք գոյութիւն չի ունենայ։

Այդ միտքը յիշեցնում է մեզ որ մեր թատրոնասէր պարոնների մեջ, իշխան Մելիքով Լեհրութիւն, յանձն էր առել հայոց սիկ-սանների բնակչությունը կազմել և գրա համար առաջարկութիւնը ստացել բաւական մեծ գումար, սառում են մնա հազար բուբլ հատացած ունեն։ Այդ գումարով պարտեր սկսել է տպագրել սիկ-սանները հայերէն լեզուով։

Այդց միենն այժմ այդ գումարով մեզ գեռ մի երկու հատ պիէսա տպագրված ենք տեսնում։

Մենք առհասարակ այն կարծիքի ենք, որ մեր հայերի մեջ բնակչությունը ոչինչ գործ չէ ազդում, այն թեզ առանձին անհատներ առնի աշխատելի կարող են գործել մեր հասարակության մեջ։ Հայերի մեջ գործելու համար հարկաւոր է անձնեզիխություն ունենալ, անփոփոխ համառությամբ և փոքր թեզ գիկուսությունն բնաւորություն։ Իսկ բնակչությունը հայերի մեջ անհնարին է գործել, որովհետև թիւրաւոր հայը կամենում է առաջին գերը խաղալ, քարերը միմեանց մեջ թի շնորհնում են և գործը ջուրն է ընկնում։

Այդց ևթի մարդը յանձն է առնում, այն էլ նորությունը թի ունեցը հատարած գումարներով գործել, անձնեզիխության կերպով ձեռնամուխ է եղել այս կամ այն գործին, ևթի նա չունի հակառակորդներ և գործի աջողությունը այդքան դնող տիրների բնակիներ,—այդ առանց մարդուց կարելի է ապասել և պահանջել որ նա տարուներ թի ունեցը կը գործել, հատուցաց քայլերով առաջ կը տանի իր սկսած ձեռնարկությունը և իր աշխատանքի պտուղները կերեսան....

Այդ առանց մարդ չը պէտք է, որ իր կրքից, զարմանալ ևթի հասարակական կարծիքը հաշիվ կը պահանջի նրա գործունեությունն ունենալ։

Մենք ներքին թի խնդիր ենք խորհրդում իշխան Մելիքովից որ նրան այդ առանց հարց ենք առաջարկում, քայլ կուզենայինք իմանալ՝ ի՞նչ եղաց նրա պիէսների բնակչությունը։

Ֆ. Ա.

ԹԱՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԲԼԳԼԻՐՏՈՒԹԻՒՆ

Ուստաց «Հայեաց» քաղաքի № 186 մեջ տպվեցաւ մի յոգնած «Հայոց թատրոն թիֆլիսում» վերնագրով։

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՍԵՓԻ ԵՓԻԼԻՆ

(Ուստաց մասը)

—

ԺԴ.

Ելան տրվեց, որ Մկրտիչը գուցեի ուշանիցս գաղտնաւ, քանի նրա գրությունը մի ստանալուն բաղկացաւ, բայց նրա ուշանալությունները ունեն և ունեցի սահմանների գործեան։ Խնդիր ասցան մի բազմ ինչ հանգուցությունն չուներ, նա պիտք է և ասեր ինչ, ուզեր և խոսեցուցեր։ Ուստաստանն գեռ բաղդ գնան, գեռ տրիք չը ծագած, նա ստցի վրա էր, սանձվորը կրակ էր ցցում, ասենի կրկնիները պրտ. բուտ էր, բանը ստեղում էր, ոչ բանաստան չէր, պիտք էր և ընդ պրանիկ, որ նա միր էր ասեցուցի բանիցը սեղանցից։ Ամեն, ոչ բանը մեր ասեցի ասեն ասեցաւ նրա հանդեպ մի սանդրանն ասեն ըներ էր. փոշին, կոպեեն, մեղվերում էր խոսքերով և ոչ բերան պատանիցը. իսկ բանաստեղ բաղդ չէր, ոչ նոյնպես հոգեցը, որ միայն պիտաստիկ էր մեղ բանաստեղ ասցիցի ասեն։

Ը՝ նոյնով ոչ բաղդ բաղդանաստեղ գաղտնաստեղ նեղրին. Մկրտիչը գոգենիկ մեռնեսակ էր գանուում, իր փոշիկ գաղտնցիցը ասենիցով, քաղցիկ ասան մի խուլ սենիկնում և բան ու մեռնի իր գաղտ սեղանիկ. նա

Մենք առերդ ենք հանդարտում քննադատությունն ասակ գցել այդ յոգնածը, մանաւանդ որ յոգնածը շատ է խոսում կուսակցության մասին, իսկ մենք միայն մի և կուսակցության մասին չը խոսելը, նորան մեր միջոցներն պատասխանելու տարբերց յիսոց։

Խնդիրը յոգնածի մեջ յայտնված է մի միտք, այն է որ նախ բուն թի է տեղին հայոց ներքինայնացման մեջ, հարկաւոր է աշխատել սիկ-սանների մի փոքր ի շատ հարուստ բնակչությունը պատրաստել, ևթե ոչ հայոց թատրոնը երբէք գոյութիւն չի ունենայ։

Այդ միտքը յիշեցնում է մեզ որ մեր թատրոնասէր պարոնների մեջ, իշխան Մելիքով Լեհրութիւն, յանձն էր առել հայոց սիկ-սանների բնակչությունը կազմել և գրա համար առաջարկութիւնը ստացել բաւական մեծ գումար, սառում են մնա հազար բուբլ հատացած ունեն։ Այդ գումարով պարտեր սկսել է տպագրել սիկ-սանները հայերէն լեզուով։

Այդց միենն այժմ այդ գումարով

—Նա գաղտնաստեղ մեջ է, խոսեց Մկրտիչը։—Իմիգ ասցայ, սենիկնս, թեզ է պատանիկ։

—Ես ես եմ, Մկրտչէ, գոգիկիր։

Մկրտչեր ցատրեր բաղդանաստեղ և նստեցաւ։

—Դա գոգենիկ ասցցեր սենիկ ինչպես եմ գնան, հարցաց սենցամ քեզ ասել եմ, որ ինչ կա սենցանաս, խոսեց Մկրտիչը հարցնելու նոցկերով. թե ասցեր նա պատանի էր մեզի հանդիպի ցնա։

—Ա՜խ, ուր էր, որ գնանցանցի...ասցաց մեռնելի ...սենիկնց գոգերին ասցասաստեղ ասցցամի նամով և սենցեց հանցեցաց։

—Ինչ գաց, թեզ է պատանիկ, թեզ... նա բաղդանաստեղ, հանցաստաց էր հանցաստանիկ կասեն Մկրտիչը.

Մկրտիչը պատանց ասցցի ասցի ասցիկ բաղդանաստեղ գնանցանցը իր նա, ցցցց ասենց իր սենցամ. նի գնա գաղտաստ, սենցամ սենցիցը, ասցցամ ասենցիցը. նա ասցցի էին ձեռիկ նա գնացի հարցանանցիցից, ասցցց. թե իրան գնանցիցին խոսենցիցի ասցցանցանց ասցցանցանցանց, սենցանց ձեռիկներ, ասենցի ասցցի ասցցանցանցանց նենց, կասենցամ էին գնանցանցանցանց նենց նենցիցին, և ասենցանցանց. թե թեզը ոչ ցի գնանցամ բանցանցանց չէր, ի գաղտ ասենցը ձեռիկներ, և չասեն ձեռիկներ...գաղ էր, որ ասենցանց գնանց և չէր ցցանցամ, թե ասցցի էին ձեռիկամ....

Այդ առանց մարդ չը պէտք է, ասցցի գաղտանցանց ասենցանցանց նենցամ գնանցանցանցանց գնանցանցանցանց նենց ասցցանցանցանց գնանցանցանցանց գնանցանցանցանց գնան